

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

The motivation to participate of the Faculty of Technology Education Students, Rajamangala University of Technology Isan, Khon kaen Campus.

กรกนก วรหาญ,¹ สำเภา โยธี,² วิรัช ชินพลอย³, ปริญญวัตร ทินบุตร⁴

Kornkanok Vorahan¹, Sumpao Yotee², Wirat Chinploy³, Parinyawatr tinbutra⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น ในแต่ละด้าน ได้แก่ แรงจูงใจด้านการใฝ่รู้ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านความน่าสนใจในกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น จำนวน 350 คน โดยจำแนกสถานภาพ คือ ด้านเพศ และ ด้านระดับการศึกษา โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ใฝ่รู้ แรงจูงใจด้านการใฝ่รู้ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านความน่าสนใจในกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น อยู่ในระดับ มาก ในทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ในทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี และ ระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทุกๆด้าน และ นักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจ , กิจกรรม , ระดับการศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to develop and compare the motivation to participate of Faculty of Technology Education Students, Rajamangala University of Technology Isan, Khon kaen Campus which consisted of the participate in learning, participate in social and participate in activities. The research was carried out with 350 of Faculty of Technology Education Students, Rajamangala University of Technology Isan, Khon kaen Campus that divided in sex and level of Education. The questionnaires about the

^{1,2,3,4} อาจารย์ สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมเชื่อมประกอบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000. * ผู้รับผิดชอบบทความ, Email: sumpao.yo@Gmail.com

^{1,2,3,4},Lecture, Ma Education Technical of Welding Fabrication, Faculty of Education Technical, Rajamangala University of technology Isan Khonkaen campus, Mueang , khonkaen, 40000, Thailand. *Corresponding author, Email: sumpao.yo@Gmail.com

participate in learning, participate in social and participate activities were used in this research. The finding of this research were the Faculty of Technology Education Students, Rajamangala University of Technology Isan, Khon kaen Campus had more motivation to participate in learning, participate in social and participate in activities. The comparison of motivation between bachelor's degree and higher vocational is 0.5 significant and the comparison of motivation between male and female not significant .

Keywords: motivation , activities , level of Education

บทนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสร้างกำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวัง เพราะฉะนั้นกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา (สุนีย์ , 2545 , 3)

การผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เพียงทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพ ให้แก่นักศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์ที่ก้าวไกล ฝึกให้นักศึกษาเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ มองเห็นปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ควรพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงบทบาทของตนเองที่จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การพัฒนาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การทำกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษา เช่น กิจกรรมกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์และวิชาการ การทำกิจกรรมของนักศึกษาทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะในด้านสังคม การควบคุมอารมณ์ การพัฒนาร่างกายและจิตใจ เพื่อเตรียมนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมที่จะรับหน้าที่อันสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต

(สถิตย์ , 2538 , 26)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความสมัครใจและความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อให้งิจกรรมเป็นกลไกในการส่งเสริมในการทำงาน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำงานร่วมกันตามวิถีทางประชาธิปไตย เสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงาน ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ เสริมสร้างภาวะผู้นำ ให้แก่นักศึกษา แรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งที่ทำให้กิจกรรมนั้นประสบผลสำเร็จ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากความกระตือรือร้นและความสนใจในสิ่งที่แปลกใหม่ ต้องการอยากรู้อยากเห็น เต็มใจในการทำงาน ถ้า นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยลงอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาขาดแรงจูงใจ ซึ่งมีสาเหตุจากกิจกรรมบางอย่างที่จัดไม่ตรงกับความสนใจและความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรม มหาวิทยาลัยได้มีการวางแผนในเรื่องของการจัดกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมนักศึกษาที่ซ้ำซ้อนกัน ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามความต้องการของนักศึกษาได้ และบางกิจกรรมมหาวิทยาลัยบังคับให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญต่อกิจกรรม ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณค่อนข้างน้อย ขาดการประชาสัมพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นอกจากนี้สภาพสังคมในปัจจุบันมุ่งเน้นการแข่งขันเอาตัวรอด สนใจแต่วิชาการวิชาชีพอย่างเดียว จึงเป็น

สาเหตุให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมีจำนวนน้อยลง (สถิตย์ , 2538 , 33)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น ซึ่งเล็งเห็นถึงความสำคัญของการร่วมทำกิจกรรมต่างๆที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นของนักศึกษา จึงสนใจศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่นซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบายวางแผนส่งเสริม ปรับปรุง แก้ไขและเสนอแนะแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น ในแต่ละด้าน ได้แก่ แรงจูงใจด้านการไม่รู้แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านความน่าสนใจ กิจกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น ในแต่ละด้านโดยรวม จำแนกตามเพศ และตามระดับชั้น

สมมุติฐาน

1. นักศึกษาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้านโดยรวมแตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับปวส. และปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้านโดยรวมแตกต่างกัน

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น โดยทำการเลือก

กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม, 2545 , 43)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูล คือแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และข้อคำถามของเครื่องมือที่ใช้บางส่วนได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ สถิตย์ แก้วบุตตา (2538) โดยผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางและปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในครั้งนี้ และ สร้างเครื่องมือ ได้แก่แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น ให้ครอบคลุมตัวแปรต่างๆที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจทั้ง 3 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ แล้วให้ผู้ช่วยนักวิจัยไปเก็บรวบรวม ส่วนหนึ่งผู้วิจัยดำเนินการแจกให้อาจารย์ในสาขาต่างๆได้ช่วยในการรวบรวม หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวม และเตรียมข้อมูลสำหรับดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ข้อมูลตอนที่ 2 มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยการแปลงปริมาณในเชิงเปรียบเทียบนิยมใช้วัดพฤติกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้ (กลุ่มตัวอย่าง) ตอบด้วยการประเมิน (evaluate) และ

เลือกตอบเพียงข้อเดียว โดยมีการแปลความหมายระดับตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม , 2545 , 103)

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

หลังจากทำการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแล้วหาค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็น (บุญธรรม , 2531 , 69)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 คะแนน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 คะแนน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 คะแนน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 คะแนน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 คะแนน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาของเครื่องมือแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence; IOC)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. หาค่าร้อยละ (Percentage) (นิสารัตน์ , 2542 , 144)

4. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean, \bar{X}) (กานดา , 2539 , 51)

5. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) (กานดา , 2539 , 54)

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาคณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตขอนแก่นในระดับปริญญาตรี แบบสอบถาม 200 ชุด ในระดับ ปวส. แบบสอบถามจำนวน 150 ชุด โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

Table 1 Number and percentage of samples classified by sex in bachelor ' s degree level.

Sex	Number	Percentage
Male	170	85
Female	30	15
Total	200	100

มีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 85 เพศหญิงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15

Table 2 Number and Percentage of samples classified by sex in higher vocation level.

Sex	Number	Percentage
ชาย	100	66.67
หญิง	50	33.33
รวม	150	100

ในระดับ ปวส. มีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เพศหญิงจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

Table 3 Show the average and standard deviation Motivation to participate of faculty of Technology Education Students , Rajamangala University of Technology Isan, Khon kaen Campus. Which consisted of the participate in learning , participate in social and participate in activities to find that in the most.

Participate	\bar{X}	S.D.
Learning	4.57	0.78
	4.53	0.63
Social	4.55	0.60
Activities	4.63	0.64

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ในด้านการใฝ่รู้ แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 คือ กิจกรรมนักศึกษาสามารถที่จะสร้างพัฒนา และกล่อมเกล่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน เป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบได้ และรองลงมาคือ แรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ในด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้มีเพื่อนมากขึ้นและมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นๆ ในด้านความน่าสนใจในกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความน่าสนใจที่จะเข้าร่วม

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษา มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือมีแรงจูงใจในด้านการใฝ่รู้และความน่าสนใจในกิจกรรมตามลำดับ

เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้านโดยรวม จำแนกตามเพศ และระดับชั้น คือ ปวส. และปริญญาตรี

1. ด้านการใฝ่รู้

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักศึกษาระดับ ปวส. มีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ด้านสังคม

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับ ปวส. มีแรงจูงใจ

ในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักศึกษาปวส. มีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. ด้านความน่าสนใจในกิจกรรม

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักศึกษาปวส. มีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิจารณ์และสรุปผล

ด้านการใฝ่รู้ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่ามีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 คือ กิจกรรมนักศึกษาสามารถที่จะสร้าง พัฒนา และกล่อมเกล่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน เป็น บุคคลที่สมบูรณ์แบบได้ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตขอนแก่น มองว่ากิจกรรมนักศึกษานั้นสามารถที่จะสร้างและพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ได้ทั้งทางด้านวิชาชีพ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ ซึ่งตรงกับความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลของมาสโลว์ คือ ความต้องการความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการในระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ทั้งในเรื่องของการมีความรู้ความสามารถ มีความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญ (สถิติย์ , 2538 , 32) และรองลงมาคือแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ อาจเป็นเพราะ นักศึกษา อยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังมีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ชีวิต และอยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ และ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน เพราะ นักศึกษาทั้งชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ชีวิต และอยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่

เสมอเหมือนกัน และ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักศึกษาระดับ ปวส. มีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเป็นเพราะว่า ช่วงห่างของอายุนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีความต่างกัน ตัวของนักศึกษาเองยังมีความต้องการที่อยากเรียนรู้ ศึกษา และแสวงหาประสบการณ์ต่างๆที่แตกต่างกัน

ด้านสังคม แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา พบว่ามีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้มีเพื่อนมากขึ้นและมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นๆ แสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะกิจกรรมทำให้มีสังคมเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและมีเพื่อนมากขึ้น ซึ่งตรงกับความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลของมาสโลว์ คือความต้องการความรัก และเป็นสมาชิกของกลุ่ม ความต้องการทางสังคมจะเป็นสิ่งจูงใจต่อพฤติกรรมของคน คนเรามีนิสัยชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่มอยู่แล้ว ดังนั้นความต้องการด้านนี้จะเป็นความต้องการในการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ และมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม และผลการวิจัย นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน เพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับทางสังคมและอยากมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นๆ เหมือนกัน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักศึกษาระดับ ปวส. มีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเป็นเพราะด้วยคุณวุฒิและวัยวุฒิที่แตกต่างทำให้นักศึกษาระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านสังคมมากกว่านักศึกษาปริญญาตรีซึ่ง ด้วยอายุที่มากกว่าทำให้นักศึกษาปริญญาตรีมีความต้องการรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องแท้จริง ซึ่งตรงกับความต้องการขั้นพื้นฐานของ

บุคคลของมาสโลว์ ซึ่งจัดเป็นความต้องการที่จะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตน เมื่อบุคคลได้มีการพิจารณาบทบาทของเขาในชีวิตว่าควรจะเป็นอย่างไรแล้ว เขาก็จะพยายามผลักดันชีวิตของเขาไปในทางที่ดีที่สุดตามที่เขาคาดหมายไว้ และย่อมจะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเขาด้วย

ด้านความน่าสนใจในกิจกรรม แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ในด้านความน่าสนใจในกิจกรรมของนักศึกษา พบว่ามีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความน่าสนใจที่จะเข้าร่วม แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ดังนั้นควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา และรูปแบบหรือลักษณะของกิจกรรมต่างๆ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาใช้เพื่อให้เกิดกิจกรรมที่นักศึกษาโดยส่วนใหญ่อยากที่จะเข้าร่วม พร้อมทั้งนำข้อมูลมาปรับปรุงรูปแบบหรือลักษณะของกิจกรรมให้เป็นที่น่าสนใจมีประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อความชอบของนักศึกษาและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ และ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน เพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่น่าสนใจที่จัดขึ้นเหมือนกัน นักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05โดยนักศึกษาระดับ ปวส. ยังคงมีคะแนนเฉลี่ยระดับแรงจูงใจที่สูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งด้วยคุณวุฒิและวัยวุฒิที่แตกต่างทำให้นักศึกษาระดับ ปวส. มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านความน่าสนใจของกิจกรรม มากกว่านักศึกษาปริญญาตรีซึ่ง ด้วยอายุที่มากกว่าทำให้นักศึกษาปริญญาตรีทำให้นักศึกษาปริญญาตรีมีความคิดรอบคอบ และวิเคราะห์ว่ากิจกรรมนั้นๆ น่าสนใจเพียงใดและจะได้รับประโยชน์มากน้อยแค่ไหนสำหรับตัวเอง ซึ่งต่างกับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่ เห็นว่ากิจกรรมนั้นน่าสนใจก็จะเข้าร่วมได้ทันที

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในด้านรูปแบบหรือลักษณะของกิจกรรมต่างๆด้วยเพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับใช้เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา
3. เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้จึงมีข้อจำกัดเฉพาะในขอบเขตของมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษา ดังนั้นหากสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จึงสมควรมีการศึกษาซ้ำเพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะความแตกต่างของตัวแปรที่ศึกษา ว่ามีลักษณะ

เหมือนหรือแตกต่างจากงานวิจัยนึ่อย่างไร ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ในการใช้ประโยชน์ในงานวิจัยที่แตกต่างกันไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอบคุณสำหรับความอนุเคราะห์สถานที่เครื่องมือ และอุปกรณ์การทำวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- กานดา พูนลาภทวี. (2539) . สถิติเพื่องานวิจัย . กรุงเทพฯ ฯ : พิลิกส์เซ็นเตอร์.
นิศารัตน์ ศิลปเดช. (2542) . เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์เบื้องต้น.กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันราชภัฏ
ธนบุรี.
บุญชม ศรีสะอาด.(2545) . การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น .
บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531) .ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ ฯ : สามเจริญพานิช.
สถิตย์ แก้วบุตดา.(2538) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษมหาวิทยาลัย ขอนแก่น
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
สุนีย์ ภูพันธ์.(2545).แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.